

18.8.59, יום ג'

בשלוש הגענו למרסיל - אם כי האניה פרסטה שהגיע רק בחמש לפנות
עונאים מבוא. ירדתי בלוויית הפרנקס ממרסיל שבא לברך אותי, ומיד יצאנו
לבית של אימר על חוף הים, כ-45 קילומטר מערבית מטולון. לאורך כל הדרך
עמדו שוטרים, אבל נדמה לי שגם בלעדיהם היה הכל עובר בשלום.

20.8.59, יום ה'

סיימתי בצהריים הרשימה שהחילוהי לכתוב באניה בשביל הטנתון של הממשלה
על במחוננו וסעמדנו לפני מערכת סיני ולאחריה".

בראש שמתי דברי ישעיהו:

"ואתח ישראל עבדי, יעקב אשר בחרתיך - אל חירא כי עמך אני, הן יבשו ויכלמו
כל הנחלים בך" (מ"א) - וראו גויים צדקך וכל מלכים - כבודך" (ס"ב).

22.8.59

קבלתי היום מכתב מביב מנשיא צרפת לשעבר וינסט אוריול, היושב גם הוא
ב- *Cote d'Azur* ומזמין אותי להתארח אצלו ולאכול אמו צהריים באחד הימים
החל מיום ב' הבא. עניתי לו בחודת כי לא אוכל לקבל תזמנה הביכה זו כי מחר אני

אני חוזר ארצה, והידיעה שהוטיעה בעתונות כי אשה שבועיים בריבירה אינה

נכונה.

23.8.59, יום א'

היום בשלוש עשרה חודשנו כ- 1959.8.23. ונמנו לברסיל.

בהמשך ונצי אה"צ המלגנו באניה ירושלים (חאומה של האודור הרצל) מברסיל,

כזהים קצת סוער.

נחבל כחיים ישראלי רק חלק מהחומר שנדרש לי לטלא רטיסחי על "מחוננו

ומעמדנו". חסר מכתבי לדלס 18 (או 17) בשברואר 1957, מכתבו של איזנהויר

אלי מיום 2 במרס ועוד.

24.8.59, יום ב'

מהחומר שקיבלתי ממשרד החינוך יוצא כי תלמידי בה"ס היסודיים לפי

ארצות חולדתם נחלקים: בחשי"ס 52% נולדו בארץ, 36% בארצות אסיה ואפריקה,

12% בארצות אירופה ואפריקה. ההורים של תלמידי בה"ס היסודיים בחשי"ס נחלקים: